

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
UNSKO-SANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U BIHAĆU
Broj: 01 0 K 008741 14 K
Bihać, 28.04.2014. godine

Pravosnažno 06.06.2014. godine.
Presuda na osnovu sporazuma o priznanju krivnje.

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Bihaću u vijeću sastavljenom od sutkinje Jasminke Karabegović kao predsjednika vijeća, te Reljić Milice i Ćoralić Bahre, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Amira Kudića, postupajući u krivičnom predmetu protiv optuženog Dragić Slobodana, zbog krivičnog djela ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. u vezi sa članom 22. preuzetog KZ SFRJ, postupajući po optužnici Kantonalnog tužilaštva iz Bihać broj T01 0 KTRZ 0003618 97 od 12.07.2013. godine, nakon razmatranja Sporazuma o priznanju krivice T01 0 KTRZ 0003618 97 od 17.04.2014. godine i rasprave za izricanje krivično-pravne sankcije, u prisustvu kantonalnog tužioca Jasmina Mesića, optuženog Dragić Slobodana i njegovog branioca Ermine Čavkić, advokata iz Bihaća, donio je i javno objavio dana 28.04.2014. godine, slijedeću

PRESUDU

OPTUŽENI :

DRAGIĆ SLOBODAN sin M. i majke D. rođene M., rođen 27.03.1967. godine u K., nastanjen u ..., JMB ..., pismen, sa završenom srednjom školom, nezaposlen, razveden, otac jednog djeteta, vojsku služio 1987. godine u B. lošeg imovnog stanja, po narodnosti ..., državljanin ..., neosuđivan, nalazio se u pritvoru u KPZ PT Bihać po rješenju Kantonalnog suda Bihać broj 01 0 K 007438 13 Kpp 5 od dana 23.02.2013. godine, po kojem je rješenju pritvor tekao od 22.02.2013. godine kada je isti lišen slobode do 28.04.2014. godine kada je rješenjem Kantonalnog suda u Bihaću broj 01 0 K 008741 14 K pritvor ukinut i optuženi pušten na slobodu

KRIV JE

ŠTO JE :

Za vrijeme rata u BIH , u drugoj polovini 1992. godine , u vrijeme oružanog sukoba između Armije RBiH i vojske Republike Srpske, u svojstvu pripadnika vojske Republike Srpske, postupao suprotno odredbi člana 3. stav 1. tačka c) Ženevske Konvencije o zaštiti civilnih osoba za vrijeme rata od 12.08.1949. godine i člana 4 stav 1 i 2 tačke e) Dopunskog protokola II uz Ženevsku konvenciju od 12.08.1949. godine o zaštiti žrtava ne međunarodnih oružanih sukoba, tako što je:

1. Zajedno sa Bajić Predragom i Babić Sinišom pripadnicima V RS krajem mjeseca decembra 1992. godine, u večernjim satima, u mjestu H., Općina K., naoružani automatskim puškama i noževima došli do kuće P. L. rođenog 1934. godine, te predstavivši se kao njegov komšija K. D., jedan od optuženih pozvao L. da otvori vrata a nakon što je L. otvorio vrata, ušli u kuću, te tražili od istog da im da novac, pri tome fizički zlostavljajući L. i njegovu suprugu R., udarajući ih nogama, rukama i puškama, a sa R. trgali odjeću, pa kada nisu dobili novac, optuženi su nastavili udarati L. i R. pri čemu je B. P. nožem ubadao L. u predjelu glave, te rezao ga po rukama, nanijevši mu tom prilikom povrede u vidu reznih rana u predjelu glave i desne ruke a od ostalih udaraca nagnječno razdernu ranu tjemena, usljed čega je L. trpio velike bolove, da bi po tom R. naredili da se obuče te pod prijeljnom oružja odvede do kuće P. A., što je ona iz straha i učinila, da bi zatim,

2. Zajedno sa Bajić Predragom i Babić Sinišom pripadnicima V RS, krajem mjeseca decembra 1992. godine, u večernjim satima, u mjestu H., Općina K., naoružani automatskim puškama i noževima, vodeći sa sobom P. R., došli do kuće P. A., a zatim natjerali R. da zove A. da otvori vrata, a nakon što je A. otvorio ulazna vrata optuženi su ušli u kuću gdje su P. A. udarali rukama i nogama, tražeći od A. i lica koja su te večeri bila u kući da im daju pare i zlato, prijeteći im da će od njih napraviti "burek" ukoliko u kratkom roku ne prikupe određeni iznos novca, da bi potom Bajić Predrag na silu odveo malodobnu P. A., rođenu ... godine u drugu sobu te upotrebom fizičke snage, trgajući sa iste odjeću, oborio je na krevet te natjerao na spolni odnos, nakon čega je u sobu ušao Dragić Slobodan te također natjerao A. na spolni odnos u prisustvu Bajić Predraga, a za koje vrijeme je u unutrašnjosti kuće naoružan automatskom puškom stajao Babić Siniša.

Dakle, kršeći pravila Međunarodnog prava za vrijeme rata u BiH, zajedno sa drugima nečovječno postupao prema većem broju civila i silovao jednu osobu

Čime je kao sa izvršilac po tačkama h) i i) optužnice izvršio krivično djelo - Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142. u vezi sa članom 22. preuzetog KZ SFRJ, pa se na osnovu istog zakonskog propisa i uz primjenu odredaba člana 22. i 41. istog Zakona

O S U D U J E

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 5 (PET) GODINA

Temeljem člana 57. KZ F BiH vrijeme koje je optuženi proveo u pritvoru od 22.02.2013. godine do 28.04.2014. godine uračunava se u izrečenu kaznu zatvora.

Temeljem člana 202. stav 4. ZKP F BiH optuženi se oslobađa plaćanja troškova krivičnog postupka i isti padaju na teret ovoga suda.

Temeljem člana 212. stav 3. ZKP F BiH, oštećeni se sa svojim imovinsko-pravnim zahtjevima upućuju na parnicu.

O b r a z l o ž e n j e

Kantonalno tužilaštvo USK Bihać je pod brojem T01 0 KTRZ 0003618 97 od 12.07.2013. godine podiglo optužnicu protiv Bajić Predraga, Bajić Nenada, Babić Siniše, Vrtunić Mladenka, Dragić Slobodana i Lukić Milana stavljajući im na teret izvršenje krivičnog djela

ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. u vezi sa članom 22. preuzetog KZ SFRJ.

Navedena optužnica potvrđena je rješenjem sudije za prethodno saslušanje ovog suda broj 01 0 K 007438 13 Kps od 15.07.2013. godine a optuženi se pred sudijom za prethodno saslušanje izjasnio da nije kriv .

U toku postupka u predmetu ovog suda broj 01 0 K 00 7438 13 K zaprimljen je Sporazum o priznanju krivnje broj T01 0 KTRZ 0003618 97 kojeg su dana 17.04.2014. godine zaključili kantonalni tužilac Mesić Jasmin i optuženi Dragić Slobodan sa svojim braniocem Erminom Čavkić, advokatom iz Bihaća.

S obzirom na tu činjenicu a radi razmatranja navedenog Sporazuma krivični postupak u odnosu na optuženog Dragić Slobodana je razdvojen .

Prema navedenom Sporazumu optuženi Dragić Slobodan je priznao, da je na način i u vrijeme kako je to činjenično opisano u tačkama h) i i) izreke optužnice, počinio krivično djelo ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. u vezi sa članom 22. preuzetog KZ SFRJ. Tim sporazumom stranke i branilac su se sporazumjeli da se optuženom za navedeno krivično djelo izrekne kazna zatvora u trajanju od 5 /pet/ godina . Optuženi se također obavezao da će saradivati sa organima krivičnog gonjenja u BiH te svjedočiti o događajima i licima koji su mu poznati, vezano za krivična djela ratnih zločina izvršenih na području općine K. za vrijeme rata u BiH te da će lično dati izjavu kojom će izraziti pokajanje za njegovo učešće u izvršenju krivičnog djela koje priznaje.

Prilikom razmatranja sporazuma o priznanju krivnje, sud je utvrdio da je optuženi sporazum zaključio dobrovoljno, svjesno i sa razumijevanjem, da je upoznat sa svim posljedicama koje proističu iz sporazuma, uključujući tu i posljedice vezane za imovinsko-pravni zahtjev kao i troškove krivičnog postupka, da optuženi razumije da se prihvatanjem sporazuma odriče prava na suđenje , da neće moći uložiti žalbu na krivično-pravnu sankciju koja će mu se izreći ukoliko sud prihvati sporazum, da je oštećenim data mogućnost da se pred tužiocem izjasne o imovinsko-pravnom zahtjevu te da je predložena krivično-pravna sankcija u skladu sa krivičnim zakonom.

Nakon predočavanja dokaza od strane tužioca a prije njihovog ulaganja u spis i razmatranja od strane vijeća tužilac je modificirao dispozitiv optužnice u djelu koji se odnosi na povredu Međunarodnog prava tako da je u dispozitivu umjesto člana 3. stav 1. tačka a) Ženevske konvencije o zaštiti civilnih osoba za vrijeme rata od 12.08.1949. godine i člana 4. stav 1. i 2. tačka a) Dopunskog protokola II uz Ženevsku konvenciju od 12.08.1949. godine o zaštiti žrtava nemeđunaradnih oružanih sukoba, stavio ; postupao suprotno odredbi člana 3. stav 1. tačka c) Ženevske Konvencije o zaštiti civilnih osoba za vrijeme rata od 12.08.1949. godine i člana 4. stav 1. i 2. tačke e) Dopunskog protokola II uz Ženevsku konvenciju od 12.08.1949. godine o zaštiti žrtava ne međunarodnih oružanih sukoba, na koju izmjenu odbrana optuženog nije prigovarala.

Prilikom razmatranja sporazuma o priznanju krivnje, dokazima priloženim od strane tužioca izvan svake razumne sumnje je utvrđeno da su se u radnjama optuženog na način i u vrijeme kako je to činjenično opisano u izreci presude, kako u objektivnom tako i u subjektivnom smislu stekla sva bitna obilježja krivičnog djela ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. u vezi sa članom 22. preuzetog KZ SFRJ, za koje je oglašen krivim. Krivica optuženog utvrđena je prije svega na osnovu njegovog iskaza u kojem je u cjelosti priznao radnje izvršenja a te radnje identično su opisali i potvrdili oštećeni. Pored toga činjenično stanje, da je optuženi kao pripadnik V RS zajedno sa Bajić Predragom i Babić Sinišom , krajem mjeseca decembra 1992. godine, u večernjim satima, u mjestu H., općina K.,

naoružani automatskim puškama i noževima došli do kuće P. L. a nakon što je L. otvorio vrata, ušli u kuću, te tražili od istog da im da novac, pri tome fizički zlostavljajući L. i njegovu suprugu R., udarajući ih nogama, rukama i puškama, a sa R. trgali odjeću, pa kada nisu dobili novac, nastavili su udarati L. i R. pri čemu je Bajić Predrag nožem ubadao L. u predjelu glave, te ga rezao po rukama usljed čega je L. trpio velike bolove, da bi po tom R. naredili da se obuče te ih pod prijetnjom oružja odvede do kuće P. A. što je ona iz straha i učinila, da bi zatim natjerali R. da zove A. da otvori vrata, a nakon što je A. otvorio ulazna vrata ušli su u kuću gdje su P. A. udarali rukama i nogama, tražeći od A. i lica koja su te večeri bila u kući da im daju pare i zlato, prijeteci im da će od njih napraviti "burek" ukoliko u kratkom roku ne prikupe određeni iznos novca, da bi potom Bajić Predrag na silu odveo malodobnu P. A. u drugu sobu te upotrebom fizičke snage, trgajući sa nje odjeću, oborio je na krevet te je natjerao na spolni odnos, nakon čega je u sobu ušao optuženi Dragić Slobodan te također natjerao A. na spolni odnos u prisustvu Bajić Predraga, a za koje vrijeme je u unutrašnjosti kuće naoružan automatskom puškom stajao Babić Siniša, proizilazi i iz drugih dokaza koje je optužba prikupila u toku istrage.

Sve naprijed navedene činjenice jasno proizilaze iz priznanja optuženog kojeg je dao u prisustvu branioca pri zaključivanju sporazuma o priznanju krivnje gdje je detaljno priznao učinjenje krivičnog djela kao i iz iskaza oštećenih a posebno iskaza oštećene M. P. A. koja je potvrdila radnje koje je optuženi zajedno sa Bajić Predragom i Babić Sinišom tom prilikom poduzimao, opisala je kako je optuženi bio obučen, da je imao žensku čarapu na glavi koja mu je spala i da ga je tada prepoznala jer joj je bio komšija a sa njegovom sestrom D. je zajedno išla u školu, opisala je detaljno kako su fizički zlostavljali njenog oca A. i ostale koji su bili u kući tražeći od njih pare, kako ju je prvo silovao Bajić Predrag a zatim i optuženi Dragić Slobodan. Navode ove oštećene potvrdile su i svjedokinje P. S. i P. S. koje su kritične večeri zajedno sa A. bile u sobi i identično kao i ona opisale radnje koje je poduzimao optuženi. Oštećeni P. L. je u svom iskazu također detaljno opisao kako su njega i njegovu suprugu P. R. optuženi Dragić Slobodan, Bajić Predrag i Babić Siniša fizički zlostavljali i ponižavali, tražeći od njih pare a onda natjerali njegovu suprugu da ih vodi A. kući što je ona morala učiniti pod prijetnjom oružjem. Krivica optuženog utvrđena je i na osnovu dokaza objektivne prirode, nalaza i mišljenja vještaka Rakočević dr. Miroslava u pogledu povreda koje je kritične prilike zadobio P. L. a koji nalaz je istovremeno popraćen i fotodokumentacijom sačinjenom od strane Kriminalističke policije USK, zapisnikom o prepoznavanju osoba po oštećenom P. L., zapisnikom o prepoznavanju osoba oštećene P. M. A. popraćene fotodokumentacijom sačinjene od strane Treće uprave policije S. M. od 12.04.2012. godine, nalaza i mišljenja vještaka mr. Jakovac Ivanke, dipl. psihologa kao i nalaza i mišljenja vještaka dr. Okanović Evrese psihijatra u pogledu psihičkog stanja i posljedica koje je imala oštećena A. M., uvjerenja načelnika opštine Gradiška o vojnom angažovanju optuženog broj 07-835-1-102/13 od 19.03.2013. godine, uvjerenja Odjeljenja za opštu upravu- Odsjek boračko invalidske zaštite opštine R. iz kojeg se vidi da je optuženi u kritično vrijeme bio pripadnik vojske Republike Srpske kao i Odluke o proglašenju ratnog stanja i Odluke o ukidanju ratnog stanja iz kojih je utvrđeno da se krivično pravni događaj desio u vrijeme rata. Na osnovu svih ovih dokaza koji su za sud bili pouzdani i uvjerljivi vijeće je izvelo zaključak o postojanju dovoljno dokaza o krivnji optuženog za učinjeno krivično djelo.

Budući da je u toku održavanja ročišta za razmatranje zaključenog sporazuma vijeće ovoga suda utvrdilo da je optuženi potpuno svjesno, sa razumijevanjem, bez ičije prisile, prijetnje, prevare ili obmane, dobrovoljno priznao krivicu povodom podignute optužnice i krivičnog djela za koje je optužen, da je vijeće utvrdilo da postoji dovoljno dokaza o krivnji

optuženog te da je oštećenim pružena mogućnost da se pred tužiocem izjasne o imovinsko-pravnom zahtjevu to je u smislu člana 246. stav 5. ZKP FBiH prihvatilo sporazum o priznanju krivnje te optuženog oglasilo krivim i osudilo ga na kaznu zatvora u trajanju od 5 (pet) godina smatrajući da izrečena kazna u svemu odgovara težini počinjenog djela, stepenu krivične odgovornosti optuženog, njegovim ličnim prilikama i da je izrečena kazna zatvora dovoljna ali i neophodno potrebna da bi se postigla svrha kažnjavanja. Prilikom razmatranja predložene krivično pravne sankcije sud je uzeo u obzir da je optuženi priznao krivicu i na taj način doprinio ekonomičnosti i efikasnosti postupka, da se iskreno pokajao, da je u vrijeme počinjenja djela bio mlad te da su se i oštećeni saglasili sa predloženom krivičnom sankcijom.

Temeljem odredbe člana 57. KZ F BiH optuženom je u izrečenu kaznu zatvora uračunato vrijeme koje je proveo u pritvoru od 22.02.2013. godine do 28.04.2014. godine.

Temeljem odredbe člana 202. stav 4. ZKP F BiH optuženi je oslobođen plaćanja troškova krivičnog postupka jer je utvrđeno da je nezaposlen ,da nema nikakvih primanja i imovine, pa bi suprotna odluka dovela u pitanje njegovu egzistenciju.

Temeljem odredbe člana 212. stav 3. ZKP F BiH sud je oštećene sa imovinsko-pravnim zahtjevom uputio na parnicu, jer podaci krivičnog postupka nisu pružali pouzdan osnov za presuđenje imovinsko pravnog zahtjeva zbog toga što oštećeni nisu specificirali visinu odštetnog zahtjeva.

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Vrhovnom sudu FBiH u Sarajevu u roku od 15 dana od dana prijema, a putem ovoga suda.

Žalba nije dopuštena zbog odluke o izrečenoj krivično-pravnoj sankciji (član 246 stav 6 tačka c) ZKP F BiH)

Zapisničar:
Amir Kudić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Jasminka Karabegović